

**Luctus heliconius widh
ehreborne och försichtige
seig:r Gefwertz Witfootz,
...**

Limaeus, Johannes Erlandi,

82 Aa 13/2 Witfoot

National Library
of Sweden

LUCTUS HELICONIUS

Widh
Ehreborne och Försichtige

Seig:re Sewertz Wittfootz/

Den Ehreborne och Wälachtade
Herrn Jochim Wittfootz/

Förnäbm Handelsmans i Stapel-Staden Abo Käräskelige Sons/ Dödelige fränsälle; Hwillek i en stadig Troos på återlöfaren
Jesum Christum/ innewarande ähr 1676/ äfledh den 5 Augusti klockan 3 om morgonen/ sedan han in till sit 28 älders ähr denne Werld/
sens wedermöda wihstätt hade/ sedermera den 12 Eijusdem medh anseentligh Läk-Process beledsagat wy i Abo Dom/
kyrkia til sit hwilorum: Hwilkom Gudh medh allom Christroanom på yttersta Dagen en Frög/
desull upståndelse mildeligen förläne.

Psal. 103, v. 15, 16.

En menniska är i sit lefwerne såsom
Gräs/ hon blomstas såsom te
Blomst på marlene. När wd/
dret ther öfwer går/ så är thet in/
thet mehr ther/ och thes rum län/
ner thet inthet mehr.

Apocal: 14. v. 13.

Salige ähro the döde/ som i HERR/
ranom döo här efter. ja/ Anden sä/
ger: At the skola hwila sigh ifrån
sit arbete: Ty theras gärningar
skola följa them efter.

S hwar stund kan man see/ det stedt är och än händer/
At en på samma tijdh alla södas i sänder;
Såsom somblige förr än andra hädan lända/
Från werlden och til graaf hwar andra föruth sända.
Wg/ gammal/ i gemeen aldrig här stonsmål gifwes;
Sör Dödzens snöda art ingen ewerdligt triswes.
När Dödzens hammar slår/ hielper en emoot strijda/
Eller Läktarens konst så mehra at förbjuda!
Hwarföre medh godh skäl förlisfnas Kunde Döden
Widh slät Karls Luan Karp/ then wthaf Sommar gröden
En skonar något gråas/ som äggen företomma/
En eller blomstren små/ som först än stå i blomma;
Wthan til marken slår at förtortas och wisna:
Hwillet och Döden gör/ ther widh wy alle hysna.
Exempel seem wy här för ögon ställas wära/
I thet hufwer wthförd och afbärs fast medh tåra/
Hwillek sin wptomst teer af hederligt slächte/
Wäst hwarom Wäl befant bland lärde som och lächte.
Förälbrar medh stoor sorg tårar wthgiuta många/
Förwanter sampteligh i Sorgetlader gånge/
Öfwer thet swära fall/ som hastigt sigh inträngde/
Häftigt från them wthnam/ then them i hogen hängde.
Och det en wthan saak/ efter af första ähren/
Et Christligt lefwerne han in til dödebähren
Städz öfswade framgeent/ det hans förwanter tröste/
Jämwal at tidigt Gudh honom af nöden löste.
Men hwad wil man nu meer hans dngder här wptekna/
Hwar af mängen beweckt them noga kan beräkna?
Tå bäst thetta påstodh/ Gudh/ som sina bäst tänner/
Medh korsbågaren swär/ och Krankheter anspänner;
Som af älder är stedt och skeer til werldzens ända/
Bedröfwelse och sorg plågar han sina sända.
Och när en tijdh bort at the så tunnat wthstända/
Han til trnggare hamn fordrar them af all wända.
Hwarföre han i frögde nu bland Gudz Helgon alla/
Niuter en ewigh roo/ der til Gudh welat falla
Honom medh öf thefläk: astundom tijt anlända/
Ifrån behommer alt. Gudh giff öf en godh ända!
Han wära siälur sampt wy wthi Himmelrijke
Annammie iförwar/ ther frögde öf tillijte!

Extre-

S iden är lämpat/ at sist iagh lempat en lyckligh ströggh/
Therför mon röbna entligh til löhna en himmelsk fröggh;
Whrones krona skädd/ at wäbna i frögder alla/
Såsom thet händer them Gudh tillsänder at återkalla.
Detta migh skedde/ och dro sedde the mine dagar/ (gar
Som iagh haer wandrat/ them Gudh förändrat så han migh la/
Från frender käre/ sampt wänner flere/ syston och slächte;
Medh hwilkom bliswa och iagh fördriswa fordom war tächt.
Medh wördnat fattar som och högt skattar försorg och wärd/
I för migh droge jämwal wthstode: I eder gård/
Der iagh wthföres/ min rest en höres/ til hwila min;
Fahrwäl iagh biuder/ mehra en liuder/ af ängst och pgn.
Ingen behöfwer nu här wthöfwer migh gräta stoor/
Efter iagh gängen är/ som förr mängen/ från eder bort/
Til min wän kära/ Christum min ähra/ then migh haer löst/
Then som öf alla til sigh mon kalla/ til frögde och tröst.
Then samme eder/ iagh och så beder/ o Fränder kär/
Ifrån all sähra wille förswara sierran och när;
At i må hinna/ och säledz winna snart theme roo/
Som migh tilrustar och heelt förlustar/ här ewigt boo/
Ty ther från fluttia/ wthan städz nyttia medh Englar all
Himmelske häfwoor/ herligheez gästwor/ wthi all fall.
Der från migh driswa och them bortdriswa ingen nu kan/
Jast Andar alla wille omwälla och komma an;
De nu en göra eller migh röra wppå itt här/
Ty iagh fast trygger hoos Christum bygger/ och frögdas fär.
Här wil iagh wära/ ey hädan fara från denna ort/
Såsom all tgdet iagh och förhgder ehr til migh sort;
Hwar så medh annan/ i frögde och gamman beskoda kan
Gudz Ansicht klara/ wthan all sähra/ man ifrån man,
Tigh unn öf prösa/ i tin skrudh lysa/ o högste Gudh/
Tigh ther åkalla/ jämwal knäfalla/ efter tin budh!

Them i Sorgen qwarlesdom til wälment tienst
och behagh/ sammanfattat af
JOH. E. LIMÄO Smol.

